

Nàng Tiên Cá

Phỏng theo truyện cổ Andersen

alpha books
RECOGNIZED IN EUROPE

Kids
ALPHA

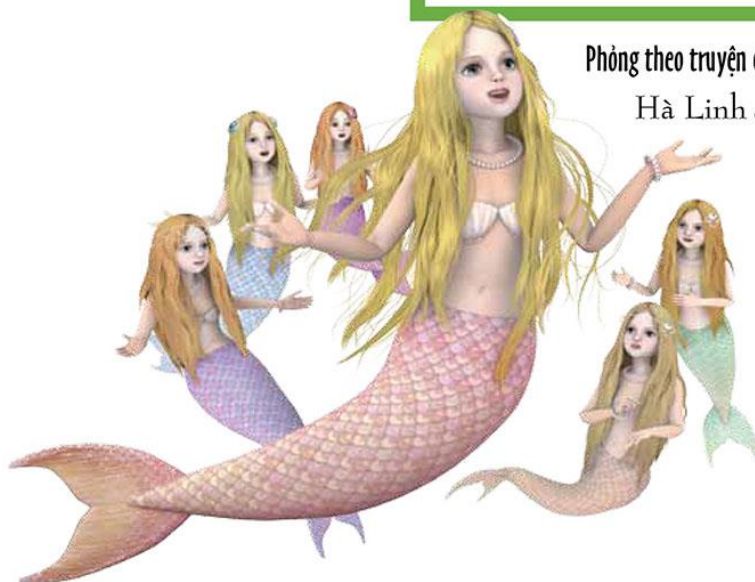
NXB
DÂN TRÍ

KYO
WON

Nàng tiên cá

Phỏng theo truyện cổ Andersen

Hà Linh dịch

KIDS
ALPHA NXB
DÂN TRÍ

Xưa thật là xưa, sâu thật là sâu, dưới đáy đại dương
thăm thẳm, có một lâu đài đẹp như tranh vẽ.

Vua Thủy tề sống ở đó cùng sáu nàng công chúa.
Vì mồ côi mẹ từ sớm, các công chúa được bà
nuôi nấng.

Một ngày, lâu đài mở tiệc linh đình, mừng sinh
nhật thứ mười lăm của công chúa cả.

Đã có lệ, hễ tròn mười lăm tuổi, các cô sẽ được
thấy thế giới bên trên đại dương.

“Chị thích thật đấy. Được thấy cả thế giới bao la ngoài kia...”

Công chúa út vốn hiếu kỳ nên ghen tị ra mặt với chị cả.

Công chúa cả rời đại dương và mãi đến khi mặt trời lặn mới trở lại đáy biển sâu.

“Trên kia, thế giới lấp lánh như những vì sao. Những đồi cát óng ánh dưới trăng.

Đèn như sao sa chiếu sáng mọi nơi.”

Nghe chị gái kể, mắt công chúa út cũng rực sáng long lanh.

“Ước sao em chóng mười lăm tuổi...”

Thời gian như nước chảy qua cầu.

Thấm thoát, nàng tiên út đã trở thành thiếu nữ mười lăm tuổi xinh đẹp tuyệt trần.

“Em gái ơi, chúc mừng sinh nhật!

Giờ em có thể chiêm ngưỡng thế giới bên ngoài đại dương như mơ ước rồi. Chơi vui nhé.”

Nàng tiên cá nhỏ vừa bơi vừa mơ tưởng đến thế giới khác lạ kia.

Nổi lên khỏi mặt nước, nàng thấy ngay bầu trời đêm lấp lánh sao.

“Chao ôi, đẹp làm sao! Giống hệt như chị mình đã kể.”

Nàng tiên cá trông thấy một con tàu lớn đang lướt trên biển.

“A! Đó hẳn là chiếc tàu các chị mình vẫn kể. Đẹp tuyệt!”

Nàng tiên cá nhỏ bị tiếng buồm căng gió và tiếng nhạc phát ra từ con tàu làm cho đắm đuối.

Một lúc sau, những màn pháo hoa rực rỡ thắp sáng cả bầu trời đêm.

“Chúc mừng sinh nhật Hoàng tử.”

Trên thuyền cũng nhộn nhịp và huyền ảo bởi hôm nay là tiệc mừng sinh nhật Hoàng tử.

“Trên mặt nước, quả là một thế giới diệu kỳ!”

Lần đầu tiên trông thấy thế giới bên ngoài, Nàng tiên cá nhỏ đã bị mê hoặc.

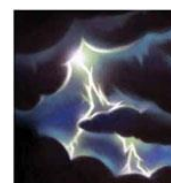
Nàng lại gần, lại gần chiếc tàu hơn nữa.

Thế rồi, nàng trông thấy Hoàng tử đứng trên boong tàu.

“Ôi, Hoàng tử mới đẹp làm sao!”

Nàng công chúa nhỏ gần như nghẹt thở.

Thế rồi, đêm tối dần, trời đột nhiên nổi dông gió dữ dội.

“Rắc! Bum! Bịch!”

Con bão kéo đến, sấm động vang rền.

Thủy thủ trên tàu vội vàng hạ buồm, nhưng cột buồm đã gãy tan.

Con tàu bị sóng biển quăng quật và chìm dần.

“Ôi, con người không thể sống dưới đáy biển được.

Mình phải cứu Hoàng tử.”

Nàng tiên cá mò mẫm trong làn nước tối đen tìm Hoàng tử.

Tìm thấy chàng, nàng vội ôm chàng nổi lên mặt nước.

Công chúa út cứ ôm Hoàng tử trong tay, phó mặc cho sóng biển xô suốt đêm dài.

Sáng ra, cơn bão dữ đã tan và biển hiền hòa trở lại.

Nàng tiên cá nhỏ đưa Hoàng tử vào bờ.

Nàng đặt chàng dưới ánh nắng ấm áp.

“Hoàng tử, xin chàng hãy tỉnh dậy.”

Nàng tiên cá khẩn nài.

Bỗng, có một cô gái tiến lại phía họ.

Nàng tiên cá vội nấp sau tảng đá cạnh đó.

Cô gái chắc vừa cầu nguyện trong nhà thờ trên bờ biển đi ra.

“Ôi trời. Có người nằm bất tỉnh ở đây!”

Cô hốt hoảng gọi người tới giúp.

Rồi chạy lại bên Hoàng tử.

Hoàng tử tỉnh dậy và mở mắt.

“Nàng đã cứu ta.”

Hoàng tử đình ninh như vậy và cùng đám người đi vào nhà thờ.

Nàng tiên cá buồn bã.

“Em mới là người đã cứu chàng.”

Vì không thể ra gặp Hoàng tử với hình hài người cá, nàng lặng lẽ khóc thầm.

Kể từ đó, ngày nào nàng cũng nghĩ về Hoàng tử và đến bãi cát nơi chàng đã nằm.

Nhưng không thấy bóng dáng chàng đâu.

Nàng tiên cá ngã bệnh.

Các chị lo lắng nên đã đưa nàng đến lâu đài của Hoàng tử.

“Em gái thương yêu ơi, đây là nơi Hoàng tử sống.”

“Ôi, Hoàng tử của em!”

Ngày ngày, Nàng tiên cá nổi lên mặt nước để được trông thấy Hoàng tử.

“Mình muốn trở thành con người và sống trong thế giới trên ấy.”

Nàng tiên cá đem thắc mắc hỏi bà, người biết rất rõ về thế giới trên mặt nước kia.

“Bà ơi, con người cũng sẽ chết như chúng ta ư?”

“Con người không sống lâu như chúng ta bởi họ sẽ trở thành linh hồn bất tử sau khi chết. Nhưng chúng ta có thể sống tới ba trăm năm.”

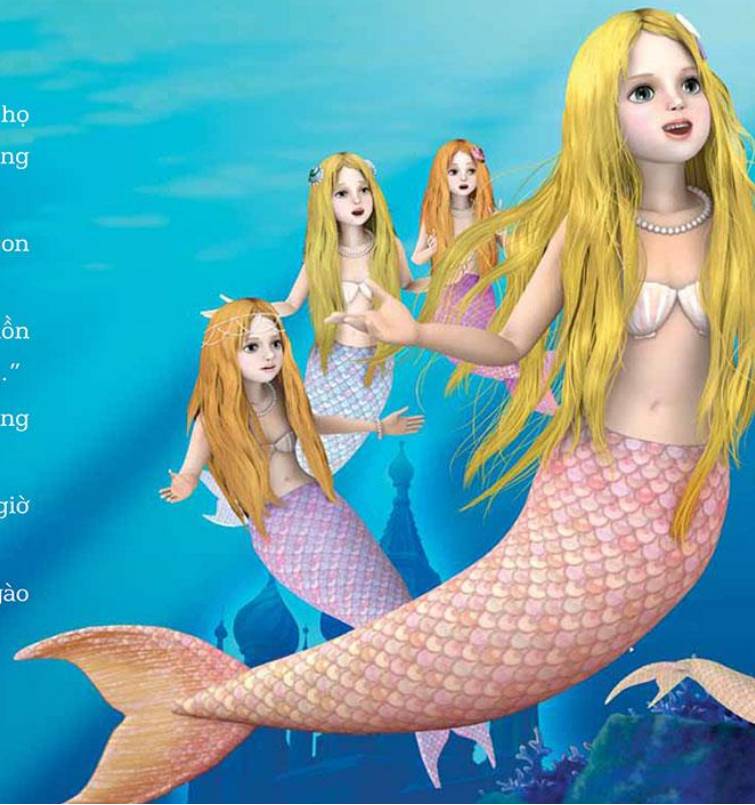
“Ôi! Cháu muốn có linh hồn và trở thành con người.”

“Thật vô nghĩa! Mặc dù cháu vẫn có thể có linh hồn nếu một người trần thực sự yêu thương cháu...”

Tối đó, bà mở một vũ hội linh đình để an ủi nàng tiên cá nhỏ.

Lời ca tiếng hát của các nàng tiên cá chưa bao giờ hay đến thế.

Nhưng giọng hát của nàng tiên cá út vẫn ngọt ngào hơn cả.

Khiêu vũ và hát ca không làm Nàng tiên cá thôi nghĩ về Hoàng tử.

Cuối cùng nàng lặng lẽ lên khỏi cung điện.

“Giá như mình được là con người, mình có thể gặp Hoàng tử... Đúng thế, có lẽ mụ Phù thủy dưới đáy biển sâu sẽ biết cách.”

Thế là Nàng tiên cá bèn bơi xuống sâu dưới lòng đại dương tối mịt.

“Mình không cần biết mụ Phù thủy đáng sợ thế nào. Miễn là mình có thể gặp Hoàng tử, mình sẽ chẳng sợ gì hết.”

Nàng tiên cá nhỏ đến giữa đầm lầy.

Nhà mụ Phù thủy ở đó, xây toàn bằng xương.

“Thế nào, mi muốn thành con người ư? Có biết là đau đến thế nào không?”

Mụ Phù thủy cất giọng dọa nạt.

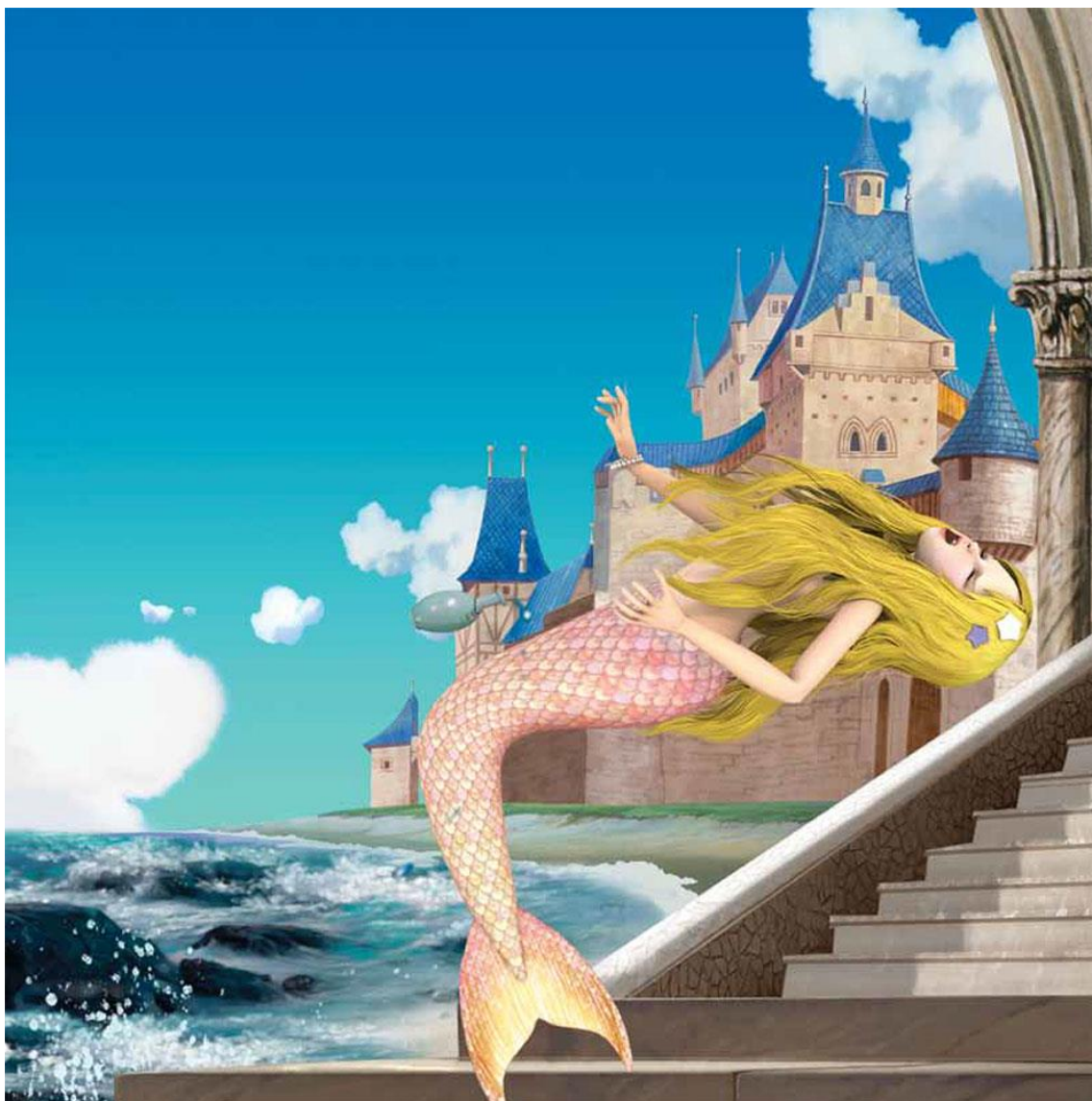
“Không sao ạ. Cháu có thể chịu bất cứ nỗi đau nào.”

“Thật ư? Nhưng ngươi phải đổi cho ta giọng hát của mình. Thế vẫn được chứ?”

“Vâng.”

Nàng tiên cá nhỏ đáp ngay không chút chần chừ.

“Nếu không cưới được Hoàng tử, mi sẽ tan thành bọt biển. Đây. Cầm lấy lọ thuốc này, lên đất liền hãy uống.”

Mụ Phù thủy đưa lọ thuốc cho Nàng tiên cá.

Nàng tiên cá nhỏ nắm chặt lọ độc dược trong tay và bơi đến lâu đài nơi Hoàng tử sống.

Và rồi, đến trước lâu đài, nàng uống hết lọ thuốc.

“Ồi, nóng quá!”

Nàng tiên cá ngất đi vì cơn đau như thiêu đốt cả cơ thể.

Đến tận trưa nàng mới tỉnh dậy.

“Em đã đỡ chưa?”

Hoàng tử đang đứng trước mặt cô.

“Ôi, Hoàng tử của mình!”

Nàng tiên cá e thẹn cúi đầu.

Chính lúc đó, nàng nhận ra chiếc đuôi cá xinh đẹp đã biến mất, thay vào đó là đôi chân nhỏ nhắn.

“Em là ai? Em từ đâu đến?”

Nhưng Nàng tiên cá không thể nói lời nào, vì nàng đã đánh đổi giọng nói của mình cho mụ Phù thủy.

Nàng tiên cá chỉ buồn bã nhìn Hoàng tử.

“Tội nghiệp em. Em không thể nói.”

Mỗi bước chân đau đớn như thể đi trên mũi dao, nhưng Nàng tiên cá vẫn nén cơn đau.

Hoàng tử đối đãi với nàng như với em gái.

Họ đi bên nhau như hình với bóng.

Khi lâu đài mở vũ hội, Nàng tiên cá nhỏ đã thầm thổ lộ tình yêu của mình với Hoàng tử bằng các điệu múa.

Ai ai cũng trầm trồ ngưỡng mộ Nàng tiên cá nhỏ vì nàng nhảy duyên dáng như một cánh bướm.

Nàng tiên cá rất hạnh phúc được ở bên Hoàng tử.

Thế rồi một ngày, Hoàng tử vâng lệnh vua cha đến thăm nước láng giềng.

Như mọi khi, chàng dẫn theo Nàng tiên cá.

Hoàng tử rất đỗi kinh ngạc khi gặp Công chúa nước láng giềng.

“Ôi, nàng chính là cô gái đã cứu ta bên bờ biển.”

Hoàng tử không chút do dự cầu hôn nàng Công chúa nước láng giềng, ân nhân của mình.

Rồi chàng giới thiệu Công chúa nước láng giềng với Nàng tiên cá.

“Nàng ấy là Công chúa nước láng giềng. Chính nàng ấy đã cứu ta. Ta sẽ cưới nàng ấy làm vợ.”

Nàng tiên cá nhỏ đau khổ khôn cùng và lặng lẽ khóc thầm.

“Chính em đã cứu chàng! Là em!”

Nhưng vô ích.

Cuối cùng, lễ cưới linh đình giữa Hoàng tử và Công chúa đã diễn ra.

Tiệc cưới tổ chức trên một con thuyền lớn.

Chẳng mấy chốc màn đêm buông xuống và mọi người đều đã say ngủ.

Nàng tiên cá ngồi khóc một mình trên boong tàu.

“Bình minh sắp ló dạng, mình sẽ tan thành bọt biển...”

“Đừng buồn em gái thương yêu ơi!”

Đúng lúc đó các chị nàng xuất hiện trên biển.

“Đây, hãy cầm lấy con dao này. Chỉ cần đâm Hoàng tử và em sẽ sống.”

Nhưng mái tóc dài tuyệt đẹp của các chị dâu mất rồi?

“Chúng ta đã trao đổi với mẹ Phù thủy, tóc đổi lấy dao. Hãy đâm vào ngực Hoàng tử trước khi mặt trời mọc nhé. Em nhớ chưa?”

Các chị trao cho Nàng tiên cá con dao rồi lặn xuống biển.

Nàng tiên cá cầm con dao mà tay run lên.

“Mình có thể sống nếu đâm chàng không? Hoàng tử mà mình yêu...?”

Nàng tiên cá nắm chặt con dao và lẻn vào phòng Hoàng tử.

Hoàng tử đang ngủ say, hạnh phúc bên cô dâu mới.

Nàng tiên cá tiến lại gần giường và giơ con dao lên cao.

Nhưng đúng lúc đó, những giọt nước mắt cảm lạnh ứa ra từ mắt nàng.

“Không. Mình không thể làm thế.

Mình không thể đâm Hoàng tử mà mình yêu!”

Nàng tiên cá bỏ chạy khỏi phòng.

Nàng tiên cá ném con dao xuống mặt biển đang dần sáng lên.

“Vĩnh biệt, Hoàng tử!

Vĩnh biệt bà, cha, các chị, vĩnh biệt mọi người...”

Nàng tiên cá nhắm mắt lại và gieo mình xuống biển sâu.

Khi nàng ngã xuống, cơ thể nàng tan ra thành những bọt biển lấp lánh ánh nắng mặt trời.

Vừa lúc đó, mặt trời rực rỡ chiếu sáng trên biển và các nàng tiên đưa nàng lên thiên đường.

“Chào Công chúa tiên cá!”

Nàng tiên cá thấy mình nhẹ bẫng như thể có cánh.

“Nàng tiên cá, em đã trở thành tiên khí. Một tiên khí sẽ có linh hồn nếu làm được nhiều điều tốt.”

Trên tàu, thấy Nàng tiên cá biến mất, Hoàng tử và cô dâu mới vô cùng lo lắng đi tìm.

Nàng tiên cá khẽ ôm Hoàng tử và âm thầm hôn lên trán cô dâu.

“Hạnh phúc nhé, Hoàng tử của em.”

Nàng tiên cá nhỏ đã bay lên những đám mây hồng với bao nàng tiên khí đang chờ.

Câu đố

Trong thủy cung tráng lệ, Nàng tiên cá út đang chăm chú lắng nghe các chị kể chuyện. Xung quanh, các loài sinh vật biển tung tăng bơi lội. Nhưng trong bức tranh dưới đây, có 5 loài động vật không sống ở biển. Các em hãy khoanh tròn 5 loài động vật không sống ở biển đó nhé!

Truyện cổ tích Nàng tiên cá rất thú vị phải không các em? Các em hãy đánh dấu (V) vào những câu đúng và đánh dấu (X) vào những câu sai dưới đây nhé!

Nàng tiên cá đã cứu Hoàng tử trong cơn bão dữ dội.

☐

Hoàng tử đã kết hôn với Nàng tiên cá.

☐

Nàng tiên cá đã đâm Hoàng tử bằng lưỡi dao mà các chị gái đưa cho nàng.

☐

Trang 49

Trang 50

Trang 51

